

شبان

TALIM Ministries مؤسسه «تعلیم» تقدیم می‌کند:

مجله شبان

شماره ۲۷، سال پنجم، ژوئیه (جولای/یولی) ۲۰۰۴
مجله دو-ماهه مخصوص شبان و خادمین،
بسمنظور تشویق، تعلیم، و تجهیز ایشان.

برای آنکه جلسات پرستشی ما باعث خوشنودی خدا گردد. کتاب مقدس بارها در خصوص پرستش نادرست هشدار داده است و این امر ما را تشویق می‌کند تا توجهی جدی بسمه درک موضوع پرستش از دیدگاه کتاب مقدس داشته باشیم. در این مقاله نخست از مجموعه مقالاتی که عنوانش را «پرستش خدا» گذاشته‌ام، خواهیم کوشید تعریفی را که کتاب مقدس از پرستش راستین به دست می‌دهد مورد بررسی قرار دهیم.

اجزاء اساسی پرستش

عهدعتیق و عهدجدید برای پرستش خدا از کلمات گوناگونی استفاده می‌کند. وقتی تمام این کلمات را کنار هم قرار می‌دهیم، متوجه می‌شویم که پرستش در کتاب مقدس از سه جزء اساسی تشکیل شده است.

جزء نخست

جزء نخست این است که پرستش «حالتی قلبی است». سلیمان می‌فرماید: «لیکن تو از خدا بترس» (جامعه ۷:۵). پرستش یعنی اینکه در قلب خود با ترس و احترام در حضور خدا سجده کنیم. (۱۲ ص ۱۲)

مسیحی است، چرا که ایمانداران به هنگام پرستش است که این امید خود را ابراز می‌دارند که خدا فرمانروایی خواهد کرد و هر ناعدالتی به حضور تخت سلطنت او آورده خواهد شد. بنابراین، پرستش همانا واکنش مثبت ایمانداران به خدا و به کاری است که او برای ایشان انجام داده است. پرستش

پرستش خدا

بخش ۱: پرستش خدا چیست؟

از کشیش تیت استیو آرت

کتاب مقدسی این نیست که شخص خدا را بپرستد تا از طریق آن چیزی دریافت دارد، بلکه به این سبب است که فقط خدا سزاوار پرستش می‌باشد.

آنچه مرا بر آن داشته تا به موضوع پرستش خدا بپردازم، اشتیاق قلبی من است

«ای خداوند، مستحق که جلال و اکرام و قوت را بیایی» (مکاشفه ۱۱:۴).

پرستش، نبض زندگی مسیحی است چرا که هر فرد مسیحی آفریده شده تا پرستش کند. گناه موجب ویرانی پرستش گردید زیرا گناه سبب شد که بشر از خدایش جدا گردد و ارتباطش با او قطع شود. اما فدیة الهی به واسطه مسیح، پرستش واقعی را بار دیگر برقرار داشت. به واسطه عهد نوین در خون مسیح است که گناهکاران می‌توانند بار دیگر با حمد به صحن‌های خداوند داخل شوند. رسالت کلیسا این است که پرستش راستین را بر روی زمین برقرار سازد. آن‌گاه که شعله‌های پرستش با حرارت شایستگی راستین الهی زبانه می‌کشد، شهادت کلیسا به عمق تاریکی نفوذ می‌کند، حتی در دور افتاده‌ترین نقاط زمین. پرستش طعمی است از آسمان، زیرا یوحنا رسول چون چشم به

آسمان بر افراشت، توده‌ای عظیم از مردمان از هر ملت را دید که در ستایش خدا می‌سراییدند (مکا ۹:۷-۱۲). در آسمان، همگان خدا را پرستش خواهند کرد و بدینسان شهادت خواهند داد که پرستش، نشان فرا رسیدن فرمانروایی او است. لذا پرستش وظیفه هر

❁ ص ۱

نویسنده رساله به عبرانیان می‌فرماید: «بیایید شکرگزار باشیم و خدا را با ترس و هیبت، عبادتی پسندیده نماییم» (عبرانیان ۱۲:۲۸). ترجمه هزاره نو. پرستش راستین باید همراه باشد با حسی عمیق از ترس از قدوسیت و قدرت مطلق خدا و فروتنی مادر حضور او که ما را محبت نمود و پسرش را فرستاد تا در راه ما جانفشانی کند.

چنانکه بعضی را عادت شده است، بلکه یکدیگر را بیشتر تشویق کنیم...» (عبرانیان ۱۰:۲۵، هزاره نو). در پرستش گروهی، بدن مسیح می‌تواند به واسطه بنا و تشویق متقابل، عمل کند. با حضور مرتب خود در پرستش، به جهان شهادت می‌دهیم که متعلق به مسیح هستیم، و نشان می‌دهیم که به خداوندگاری عیسی مسیح و کلیسایی که در راه آن جانفشانی کرد، متعهد می‌باشیم.

جزء دوم

جزء دوم، «بروز یافتن حالت قلبی» از طریق شکل‌های مختلف پرستش است. ما دعوت شده‌ایم تا در حضور او سجده کنیم: «بیایید عبادت و سجده نماییم و به حضور آفریننده خود خداوند زانو زنیم» (مزمو ۶:۹۵). برای ستایش او باید لبهای خود را به کار ببریم: «خداوند را در هر وقت متبارک خواهم گفت؛ تسبیح او دائماً بر زبان من خواهد بود» (مزمو ۱۳۴:۱). باید برای او سرود بسراییم: «برای خداوند سرود خواهم خواند زیرا که به من احسان نموده است» (مزمو ۶:۱۳). سرود خواندن ما شهادتی است که در باره محبت‌مان به مسیح به یکدیگر می‌دهیم: «با مزامیر، سرودها و نغمه‌هایی که از روح است، با کمال حکمت یکدیگر را پند و تعلیم دهید؛ و با شکرگزاری و از صمیم دل برای خدا بسرایید» (کولسیان ۳:۱۶). باید تمامی وجود خود را بیاوریم و در حضور او سجده کنیم و هر چه داریم به کار ببریم تا به همه اعلام نماییم که خدای ما کیست. خدا قوم خود را فرا می‌خواند تا با هم گرد آیند و پرستش نمایند تا در باره جامعه‌ای نوین الهی به جهان شهادت دهند: «از گرد آمدن با یکدیگر دست نکشیم،

ثمرات پرستش

پرستش خدا سبب می‌شود که در قلب پرستش‌کننده ثمراتی حاصل شود. با اطمینان فراوان می‌توانیم بگوییم که پرستش مسیح مرهمی است برای تمام دردهای انسان. در پرستش راستین، انسانهای متکبر فرا خوانده می‌شوند تا تمام وجود خود را به خدا تسلیم کنند و بطور کامل به او تکیه نمایند. به هنگام پرستش، وجدان خوابیده انسان با شعله قدوسیت خدا فروزان می‌گردد. با شنیدن موعظه کلام خدا، فکر خموده انسان که در اثر حقاقت فلسفه‌های دنیوی همچون زمینی تشنه و خشک شده است، با حقایق آسمانی سیراب می‌گردد. «انسان نه محض نان زیست می‌کند، بلکه به هر کلمه‌ای که از دهان خدا صادر گردد» (متی ۴:۴). ایمانداران هنگامی که پرستش می‌کنند، اغلب پی می‌برند که دل مجروحشان از سر نو یقین یافته که پسر محبوب خدا ایشان را پذیرفته و دوست می‌دارد. دل‌هایی که زمانی نسبت به رحمت خدا سخت شده بود و به روی آن بسته بود، بار دیگر به واسطه فیض خدا گشوده می‌شود و دیوارهای تلخ کینه که مقدسین را از یکدیگر جدا می‌ساخت به دست کسی که جانش را در راه آنان فدا کرد فرو می‌ریزد. پرستش طعمی است از آسمان و وسیله‌ای است که خدا مقرر کرده تا بتوانیم از حضورش فیض ببریم و نامش را جلال بدهیم تا به ابد. ■

جزء سوم

سومین جزء این است که پرستش فقط ابزار احساسات به خدا یا اجرای آشکال مختلف پرستش نیست، بلکه «امری است که به عقل و اراده نیز مربوط می‌شود». پرستش فکر انسان را بسوی اسرار الهی هدایت می‌کند و ایماندار را با صفات پرهیبت الهی رو در رو می‌کند؛ پرستش، ایماندار را به توبه و اطاعت از اراده خدا فرا می‌خواند و واکنشی است به خدای ابدی که خود را به واسطه شخص مسیح و کار او آشکار ساخته است. پولس رسول می‌فرماید: «لهنذا، ای برادران، شما را به رحمت‌های خدا استدعا می‌کنم که بدن‌های خود را قربانی زنده مقدس پسندیده خدا بگذارید که عبادت معقول شما است» (رومیان ۱۲:۱). پرستش راستین همراه است با مکاشفه‌ای روحانی زیرا تا به رحمت‌های خدا در مسیح چشم ندوزیم، پرستش راستین صورت نمی‌گیرد. هیچ کس نمی‌تواند عیسی را خداوند بخواند مگر آنکه روح‌القدس این امر را بر او آشکار ساخته باشد. «خدا روح است و هر که او را پرستش کند، باید به روح و راستی بپرستد» (یوحنا ۴:۲۴).